

Arrest

nr. 87 039 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 23 januari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 15 maart 2012 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U was woonachtig in Grozny waar u bij uw ouders inwoonde. U bent ongehuwd.

Op 14/01/2012 werd u thuis opgepakt door gewapende mannen. U vermoedt dat het Kadyrovtsy waren. Zij brachten u naar een onbekende plaats waar u gemarteld en ondervraagd werd. Het bleek dat u was opgepakt in verband met R.(...) M.(...). Er werd u een foto getoond waarop u beiden stond afgebeeld.

M.(...) behoorde tot dezelfde fitnessclub als u. U kende hem feitelijk niet. U had geen banden met hem buiten het feit dat jullie naar dezelfde club gingen. De foto die u getoond werd was een foto van de hele fitnessclub waarop u toevallig langs M.(...) stond.

De personen die u hadden meegenomen vertelden u dat M.(...) was opgepakt toen hij de concertzaal aan de prospect Putina probeerde op te blazen. Vanwege de foto werd u ervan beschuldigd tevens een terrorist te zijn. Toen men achterhaalde wat voor werk u deed (u werkte als fotograaf voor het persagentschap van de Tsjetsjeense Staatsuniversiteit) beschuldigde men u ervan video-opnames van aanslagen te hebben gemaakt en deze op internet te hebben geplaatst. Doorheen de martelingen werd u een document ter ondertekening toegeschoven. U tekende het document zonder de inhoud ervan te kennen.

U werd vier dagen vastgehouden. Vanwege de martelingen was u buiten bewustzijn geraakt. Toen u terug bijkwam, bevond u zich op de achterbank van een wagen. De wagen werd bestuurd door V.(...) E.(...), een vriend van uw vader en een majoor van de politie. Hij vertelde u dat u was vrijgekocht en bracht u naar zijn huis. Hij vertelde u dat u het land moest verlaten. V.(...) belde uw ouders op om alle nodige zaken voor uw vertrek te verzamelen. Diezelfde nacht nog (de nacht van 18 op 19/01/2012) bracht V.(...) u naar Mineralny Vody. Daar nam u plaats in de laadruimte van een vrachtwagen. U zou naar België gebracht worden waar een ver familielid van uw vader woonde. De vrachtwagen bracht u uiteindelijk naar een grote autostandplaats waar u overstapte in een personenwagen. Na een rit van een uur in deze wagen kwam u toe in Brussel. Op 23/01/2012 was u toegekomen in België. Diezelfde dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat u betreft werd vastgesteld dat u uw vluchtmotief niet aannemelijk kon maken. Zo werd bij u een onaannemelijk gebrek aan informatie vastgesteld omtrent kernaspecten van uw relaas. Daarnaast werd er een gewichtige tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en degenen opgetekend in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal.

De meest frappante vaststellingen inzake onaannemelijkheid werden gemaakt met betrekking tot uw vrijlating op 18/01/2012. Zo beweerde u niet te weten hoe u in de wagen van V.(...) terecht was gekomen. U gaf aan dat u tijdens uw gevangenschap het bewustzijn had verloren (vanwege de martelingen) en dat toen u bijkwam u reeds in de wagen lag. U beweerde niet te weten wat er intussen tijd gebeurd was omdat u bewusteloos was. Deze bewering is echter volkomen onlogisch. Er kan namelijk worden verwacht u zich hier achteraf (nadat u bij bewustzijn kwam) op zijn minst over informeerde in zoverre het u al niet spontaan verteld werd. Dit bleek echter niet het geval. U verklaarde dat V.(...) u er zelf niets over vertelde en dat u het hem niet vroeg omdat u er niet aan dacht (CGVS p.7). Gezien de ernst en de merkwaardigheid van de feiten is deze verklaring volstrekt ongeloofwaardig.

Hierop voortgaand werd, in bredere context, vastgesteld dat u niet kon duiden hoe uw familie u na uw arrestatie had teruggevonden. U verklaarde vaagweg dat V.(...) u via zijn kennissen had teruggevonden. Meer kon u hierover niet vertellen (CGVS p.7). Bijkomend kon u niet zeggen aan wie het losgeld, waarmee uw vrijlating werd bekomen, was betaald. U kon zodoende evenmin zeggen wie u had vrijgelaten en vanwaar. Omtrent al deze zaken antwoordde u dat u hierover geen vragen had

gesteld (CGVS p.8). U kon tot slot ook niet zeggen hoeveel losgeld er betaald was geweest en door wie. U uitte slechts het vermoeden dat het geld door uw vader was ingezameld (CGVS p.6). Al deze vaststellingen wijzen op een gebrek aan interesse die onverenigbaar is met een vrees voor vervolging. De vastgestelde onwetendheden zijn nochtans zwaarwichtig te noemen gezien nadere informatie over de hierboven genoemde onderwerpen u meer duidelijkheid zou kunnen geven over de instantie die u viseerde.

In dit kader is het dan ook des te meer van belang te wijzen op een tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in uw verklaringen omtrent de structuren waartoe de personen, die u zouden hebben gearresteerd, behoorden. U beweerde voor het Commissariaat-generaal niet te weten wie deze personen waren en kon slechts vermoeden dat het Kadyrovtsy waren (CGVS p.8). Dit strookt niet met uw verklaringen die eerder werden opgetekend in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal. Zij vermelden immers dat u werd opgepakt door de politie van Grozny en meer bepaald door het commissariaat van de wijk Staropromyslovski. U werd hierop gewezen en ontkende dat u dergelijke verklaringen had afgelegd. U suggereerde dat de tolk een fout had gemaakt. Deze laatste verklaring mist echter iedere fundering.

Bovenstaande vaststellingen maken reeds dat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht. Aanvullend werd vastgesteld dat u over R.(...) M.(...), de persoon waaruit uw vervolging zou voortkomen, geen informatie kon geven. Zo kende u zijn patroniem, leeftijd en woonplaats niet en wist u niet of hij broers of zussen heeft. U wist evenmin op welke dag M.(...) gearresteerd was en wat er met hem gebeurde na zijn arrestatie. Over de omstandigheden van de arrestatie kon u enkel zeggen dat deze had plaatsgevonden aan de concertzaal gelegen naast de Prospekt Putina. U wist niet of M.(...) de enige was die was opgepakt (CGVS p.8-9). Ook dit gebrek aan informatie wijst op desinteresse, onverenigbaar met een vrees voor vervolging.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Uw paspoort, rijbewijs en diploma brengen immers geen informatie aan over de problemen zoals die door u werden verhaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Blijkens de titel van zijn verzoekschrift vordert verzoeker de vernietiging van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet echter over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet

bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht. Verzoeker stelt dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd terwijl in de beslissing zelf terecht wordt gesteld dat er in Tsjetsjenië nog verscheidene problemen bestaan op het vlak van mensenrechtenschendingen. In de eerste plaats verwijst verzoeker naar de algemene situatie in Tsjetsjenië waarbij hij stelt dat de incidenten niet noodzakelijk gelieerd zijn aan het conflict tussen de rebellen en de autoriteiten. Verzoeker benadrukt vervolgens dat hij een posttraumatisch stresssyndroom heeft opgelopen naar aanleiding van de folteringen die hij dagenlang heeft ondergaan waardoor hij de pijnlijke herinneringen probeert te vermijden. Volgens verzoeker stelt de verwerende partij ten onrechte dat hij zijn vluchtmotief niet aannemelijk heeft kunnen maken waarbij hij verwijst naar het gebrek aan informatie over kernaspecten van zijn relaas en de gewichtige tegenstrijdigheid. Naar aanleiding van de door de commissaris-generaal vastgestelde onwetendheid over de wijze waarop hij in de auto van V. was terechtgekomen, benadrukt verzoeker dat hij uitdrukkelijk verklaarde dat de vriend van zijn vader hem had gevonden via kennissen en dat hij had verklaard dat hij op zijn vragen geen antwoord kreeg en je in zijn traditie geen vragen meer mag stellen als je met een oudere persoon spreekt en geen antwoord krijgt.

Volgens verzoeker is er geen sprake van tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn belagers. Verzoeker beweert dat hij uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij denkt dat diegenen die hem oppakten agenten zijn van Kadyrov. Met betrekking tot het feit dat verzoeker niet kon antwoorden op de vraag naar het patroniem, leeftijd en woonplaats van R.M., wijst verzoeker erop dat hij met deze persoon enkel in dezelfde zaal samen had gefitnest en dat hij een zeer beperkte tijd na de folteringen Tsjetsjenië verlaten heeft.

Met betrekking tot de beoordeling van de actuele situatie in Tsjetsjenië op grond van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, stelt verzoeker dat de stelling van de commissaris-generaal niet helemaal klopt met de informatie uit het administratief dossier waarbij verzoeker erop wijst dat uit de informatie blijkt dat de statistieken over het aantal slachtoffers, aantal strijders en aantal gewelddaden niet betrouwbaar zijn. Daarnaast stelt verzoeker dat de commissaris-generaal *“zich ook vergist met betrekking tot het feit dat verzoeker in casu gelieerd wordt aan de rebellenbeweging, en in het kader hiervan een risico loopt op problemen met de autoriteiten”*.

3.2. De Raad merkt op dat het middel niet ontvankelijk is voor zover daarin de schending wordt opgeworpen van het Vluchtelingenverdrag. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). De aangevoerde schending van het Vluchtelingenverdrag omvat geen voldoende precieze omschrijving van de geschonden geachte bepaling.

3.3. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de noodzaak aan een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming. Er werden door de commissaris-generaal vervolgens een gebrek aan informatie en een tegenstrijdigheid vastgesteld in verzoekers verklaringen. Zo blijkt hij niet te weten hoe hij bij zijn vrijlating in de auto van V. is terechtgekomen, terwijl kan worden verwacht dat verzoeker zich daarover informeert. In de bestreden beslissing wordt er tevens op gewezen dat verzoeker niet kan duiden hoe zijn familie hem na zijn arrestatie had teruggevonden en hoe zijn vrijlating concreet werd bewerkstelligd. Ook werd een tegenstrijdigheid opgemerkt in verzoekers verklaringen omtrent de structuren waartoe de personen die hem zouden hebben gearresteerd, behoorden, waarbij hij enerzijds verklaarde dat het de politie van Grozny was en anderzijds aangaf dat hij vermoedde dat het Kadyrovtsi waren. Bijkomend werd door de commissaris-generaal aangestipt dat verzoeker geen informatie kon verstrekken over R. M. Tenslotte wordt er in de beslissing op gewezen dat er op heden voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico bestaat op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

3.4. Waar verzoeker zich baseert op een algemene beschrijving van de mensenrechtensituatie in Tsjetsjenië, merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.5. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven van bepalende ervaringen. Deze ervaringen zouden in het geheugen gegrift moeten zijn, aangezien zij een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid zodat mag worden verwacht dat verzoeker daar in een later stadium nog een gedetailleerde beschrijving van kan geven. Naar aanleiding van de vastgestelde onduidelijkheden in zijn weergave van de feiten en zijn vlucht uit zijn land van herkomst (stuk 4, gehoorverslag CGVS 28 februari 2012, p. 3-8) merkt verzoeker op dat hij lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. De Raad stelt echter vast dat verzoeker nooit eerder heeft verklaard dat hij aan dergelijke aandoening zou lijden en dat hij deze bewering niet met enig medisch attest weet te staven. De voorgehouden psycho-medische problemen kunnen derhalve onmogelijk worden aanvaard als rechtvaardiging voor de vaagheid van en de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen. De stelling van verzoeker dat hij in de auto terecht kwam omdat de vriend van zijn vader hem via kennissen had gevonden, vindt geen steun in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat hij het niet had gevraagd omdat hij er niet aan had gedacht (stuk 4, gehoorverslag CGVS 28 februari 2012, p. 7). Door achteraf de lacunes in zijn relaas op te vullen slaagt verzoeker er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal te ontcrachten. De uitleg van verzoeker dat hij omwille van de traditie geen antwoord zou hebben gekregen op zijn vragen omtrent zijn reisroute kan niet worden bijgetreden en ontslaat hem allerminst van zijn verantwoordelijkheid om eventueel achteraf uit te zoeken via welke grenzen zijn vlucht verliep en op welke wijze deze werd georganiseerd. Hij zou immers, via contactname met de vriend van zijn vader, kunnen trachten te achterhalen hoe een en ander is verlopen. Door in zijn verzoekschrift zijn laatste versie als de juiste aan te duiden slaagt verzoeker er niet in de tegenstrijdigheid op te heffen die uit een eenvoudige lezing van het administratief dossier blijkt. Zo verklaarde verzoeker ter gelegenheid van het opstellen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken *expressis verbis* dat hij op 14 januari 2012 door de politie van Grozny werd gearresteerd (stuk 7, vragenlijst DVZ, 27 januari 2012, p. 1), terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij vermoedde dat het om Kadyrovtsi ging (stuk 4, gehoorverslag CGVS 28 februari 2012, p. 5). Verzoeker kan dus allerminst worden gevolgd waar hij stelt dat hij uitdrukkelijk heeft verklaard dat diegenen die hem oppakten agenten van Kadyrov zijn.

3.6. Van iemand die vervolgd wordt en daarom besloot te vluchten mag in redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verstrekken over de persoon die aan de basis ligt van zijn problemen. Blijkens het gehoorverslag kent verzoeker weinig of geen details over R. M. (stuk 4, gehoorverslag CGVS 28 februari 2012, p. 8-9). Ondanks het feit dat hij deze persoon niet goed kende en dat hij Tsjetsjenië verlaten heeft, mag van verzoeker toch worden verwacht dat hij tracht meer informatie in te winnen over de personalia van de persoon met wie hij in verband wordt gebracht en het lot van deze persoon na zijn arrestatie. Verzoekers vrees dat zijn telefoongesprekken worden afgeluisterd beletten hem niet om zich via de media of via contactpersonen te informeren. Verzoekers kennelijke verzuim om nadere informatie te sprokkelen, wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging.

3.7. De commissaris-generaal kon uit de vastgestelde onduidelijkheden terecht besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker waardoor hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij oppert dat de commissaris-generaal zich vergist. Het feit dat verzoeker met de rebellen gelieerd zou worden, wordt immers ongeloofwaardig geacht. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.8. Aangaande de actuele veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, merkt de Raad op dat verzoeker uit een selectieve lezing van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd meent te kunnen afleiden dat de conclusie van de commissaris-generaal niet helemaal klopt. Uit het geheel van deze informatie (stuk 11, landeninformatie, SRB - Russische Federatie/Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, 20 juni 2011) blijkt echter dat wel degelijk rekening wordt gehouden met de kanttekening omtrent de betrouwbaarheid van de statistieken van de Russische autoriteiten en dat er ook andere bronnen worden gebruikt om te besluiten dat het geweld een gericht karakter heeft en het aantal burgerslachtoffers door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie beperkt blijft, waardoor de situatie actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont geenszins aan dat de commissaris-generaal onredelijk te werk ging door op grond van de beschikbare informatie tot dit besluit te komen.

3.9. Er werd geen schending van artikel 3 van het EVRM aangetoond. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Er kan evenmin een schending van de zorgvuldigheidsplicht worden vastgesteld. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN